

Studenti gymnázia pracují na projektu Kameny zmizelých, město je podporuje

Právě dnes máme v kalendáři Den památky obětí holocaustu a předcházení zločinům proti lidskosti. Tento čas patří úvahám nad tím, co lidé v minulosti dopustili. Tento den vzpomínáme na ty, kteří byli vyhnáni ze svých měst a domovů a zmizeli v koncentračních táborech či daleko ve světě. Naše město nebylo výjimkou. Také odsud odešli či byli násilím vytrženi dospělí, děti, sousedé... Něco jim dlužíme. Malý pomníček, památku na jejich život v našem městě. Nemají místo posledního odpočinku. Jejich jména však nesmí být zapomenuta. O to usilují mladí studenti z Gymnázia Bohumila Hrabala. Pátrají po jejich osudu. V Nymburce se připravuje první instalace Kamenů zmizelých.

Kameny zmizelých, Stolpersteine, doslova „kamery, o které je třeba klopýtnout“... Jde o dlažební kostky s mosazným povrchem a rytým záznamem, vsazené do chodníku před domy obětí holocaustu a nacismu. Mosazné desky připomínají osudy lidí, kteří byli nacisty zabiti, vyhnáni, či odvečeni a zavražděni v koncentračních táborech. Drtivou většinou šlo o osoby židovského původu. Kameny zmizelých se obvykle nacházejí před posledním místem, kde žily. Jsou tichou vzpomínkou. V Nymburce je zatím nemáme. Ale máme mladé lidi, kteří svůj čas a zaujetí věnují právě tomu, abychom tyto tiché svědky lidského života poznamenaného bezprávním trvale umístili na ta správná místa. Studenti z Klubu moderní historie pod vedením profesorek Lucie Prokešové a Heleny Hantonové do Nymburka Kameny zmizelých přivedou. Ve svém úsilí mají podporu vedení své školy i radnice.

„Když jsem se skoro před rokem dozvěděla o aktivitách studentů gymnázia, velmi mne to potěšilo. Vždy mi bylo líto, že v Nymburce Kameny zmizelých chybí, a bylo to téma, ke kterému jsme se na radnici vraceli opakovaně,“ říká místostarostka Stanislava Tichá. „Měla jsem na podzim možnost se se studenty setkat a seznámit se s jejich prací. Jimi odhalená tajemství, souvislosti a propletenost lidských osudů by myslím nenechala chladným nikoho. Ani já jsem nebyla výjimkou. Pátrání v této kapitole naší minulosti představuje nejen emočně velmi náročný úkol. Předpokládá úctu a takt ke zmizelým sousedům, ale i k jejich rodinám. Studenti to pod vedením svých profesorek zvládají bravurně, projeví nejen píli a trpělivost, ale i ohleduplnost, která je v tomto případě velmi potřebná. Věřím, že první Kameny zmizelých u nás umístíme co nejdříve. I v rozpočtu města je na ně letos pamatováno.“

Město pro vás přináší k projektu Kameny zmizelých zajímavý rozhovor, který si už velmi brzy přečtete v únorovém čísle Nymburského zpravodaje. Věříme, že vás osloví. Stejně jako loni zhudebněná báseň dvanáctileté nymburské dívky „Strach“, kterou napsala roku 1941 v Terezíně a která je dojemným a zneklidňujícím poselstvím i dnes. (<http://bit.ly/strachTerezin>)

27. 1. 2021 v Nymburce